

ספר הזוהר

מתתנא האלוקי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

ספר זוהר תורה

הוא לקוט גדול ונפלא מכל ספרי הזוהר,
כל המאמרים השייכים לכל פרשה ופרשה עם לשון הקודש,
בקה יוכל כל אחד ללמוד הפרשה ולהבין הפסוקים עם מדרשי הזוהר,
בפרט בשבת קודש שהוא זמן המיוחד ללמוד הזוהר הקדוש,
ובזמן קצר כ-7 דקות ביום ילמד הפרשה עם מתיקות הזוהר,
"ספר הזוהר אפילו בקריאה לבד יש בו פוח לעשות נסים" (הנהגות הרמ"ז דף קעה:)

פרשת חקת

"דף היומי"

מסדר ומחולק כפי ימות השבוע

בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי

מופץ ללא מטרות רוח פלל - לקירוב הגאולה ברחמי

יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי, עיה"ק בית שמש תובב"א
חודש סיון שנת תשע"ד לפ"ק

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

מפעל
הזוהר
העולמי

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

תוכן הענינים

מן בזכות משה ענני כבוד בזכות אהרן.....	יג	דברי התורה קדושים הם עליונים הם מתוקים הם.....	ה
נזדמן להם נחשים ששרפו אותם כאש והכניסו אש למעיהם ונפלו ומתו.....	טו	תמימה - שור תם ושור מועד.....	ה
כאשר נצרך לשמחה בלי דין - הרי זהב.....	טו	ונתתם אותה אל אלעזר - מדוע לא ניתנה המצוה לכהן גדול.....	ז
כאשר הגביה עיניו וראה הדמות של זה שנשך לו היה נתירא והתפלל לפני ה'.....	טז	זה הוא טהור שיוצא מן טמא.....	ח
אין לך ענין בתורה שלא יהיה בו כמה סודות כמה טעמים כמה שרשים כמה ענפים.....	טז	גזירת טומאה ומיתה בעולם / בלילה נמשך רוח טומאה וצריך ליטול ידיו.....	ט
ומשם בארה הוא הבאר - מה נשתנה כאן בארה ואח"כ באר.....	יט	ליטול יד הימנית תחלה ביד השמאלית.....	ט
אשרי חלקם שהקב"ה קרוב אצלם ומוכן לנגדם בשעה שקוראים אליו הוא מכין להם בקשתם.....	כ	ההבדל בין ישראל לעמים - בטומאת מת.....	ט
שירה יש לה כח למשוך ברכות מלמעלה למטה עד שימצאו ברכות בכל העולמות.....	כ	החכמה הגדולה והעצומה אשר נטע הקב"ה בעשבים ובכל דבר בבריה.....	יא
הענין שכתוב אותו כתיב מלא.....	כג	אין לך אדם בעולם שאינו טועם טעם מיתה בלילה ורוח הטומאה שורה על זה הגוף.....	יב
		יש מים מתוקים ויש מים מרורים יש מים צלולים ויש מים עכורים יש מי שלום ויש מי מריבה.....	יג

ומזכי הרבים ככוכבים לעולם ועד

דרושים תורמים:

להדפסת הקונטרס החדש "פתח אליהו המבואר"

וכן קונטרס "סגולת פתח אליהו"

ברצונינו להגיע למליון עותקים שיחולקו חינם

לכל תלמוד תורה, לבנים ולבנות, וכן בישיבות ולבתי מדרשות

התרומה ניתנת ישירות לבית הדפוס, עם אפשרות לקחת הקונטרס ולחלקם בעירו,

או חלוקה על ידי מפעל הזוהר העולמי, המפעיל קרוב לאלף מחלקים בכל הארץ.

המעוניין, להתקשר לטל: 0527651911

האדמו"ר מהאלמין הגה"צ הרב שלום יהודה גרוס

מייסד מפעל הזוהר העולמי
נחל לכיש 24/8 בית שמש, טל: 054-8436784

האדמו"ר מהאלמין שליט"א, נולד בהונגריה, עלה לארץ בשנת תש"ו. בשנת תשכ"ב היגר לברוקלין. לפני 40 שנה. - הקים הרבה ארגונים: בשנת תשכ"ה, הקים וועד העולמי למען קדושת בית הכנסת, ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. בשנת תשכ"ו, ערך מלחמה גדולה נגד המזוזות הפסולות¹, בשנת תשכ"ו, ערך מערכה גדולה נגד סימילאק מחלב עכו², ומאז לראשונה יצרו סימילאק מחלב ישראל³. בשנת תשכ"ז, הקים ארגון הצלה, ונדפס ספר, וקול קורא'ס. בשנת תשכ"ו, ערך מערכה גדולה על שנכשלים באכילת תולעים בהכשר למהדרין מן המהדרין, בשנת תשכ"ח, ערך מערכה גדולה על אזוהרת זמן קריאת שמע ותפלה⁴. בשנת תשכ"ח, הקים ארגון ובית דין צדק לכשרות וטהרת המקוואות⁵. בשנת תשכ"ט, יום הדפיס והפיץ לראשונה חק לישראל שבועי, ונדפסו 54 פרשיות בודדות, ועשר כרכים. בשנת תשל"ב-ס"ב, ערך מלחמה כבידה על כשרות השחיטה⁶, בשנת תשל"ד, הקים ארגון וועד הכשרות התאחדות הקהילות, ונדפסו 39 ספרים וקול קורא'ס. בשנת תשל"ד, הקים את הרעיון הודף היומי, ופרסמו כל שבוע בעיתונים על הרעיון של לימוד דף היומי, ונדפס גם כן במדריך לכשרות # 2. בשנת תשל"ה, ערך מלחמה גדולה למען קדושת השבת⁷. בשנת תשל"ט-ס"ג, ערך מלחמה כבידה על כשרות הניקור⁸, בשנת תשמ"א-ס"ד, ערך מלחמה כבידה על תיקון עירובין בארה"ב⁹, בשנת תשמ"ו יצא לאור ספר הסכמות ומכתבים 1.296 מכתבים. בשנת תשס"ג שלח לארצינו הקדושה כמה מיליוני ספרים ועוד 320 אלף דיסקים (בכל דיסק לערך 500 ספרים) ונחלקו בחינם בכל הארץ, ול-150,000 חיילים בצבא. בשנת תשס"ד שלחו לא"י עוד 250,000 דיסקים של 7000 קבצים ספרים בחינם. בשנת תשס"ד, הקים מפעל עולמי ללימוד הלכה יומית מחבר ורמ"א, ונדפסו ספרי שו"ע מחבר ורמ"א, וקול קורא'ס, ומודעות בהרבה עיתונים. בשנת תשס"ז - 2007 עלה לארץ, הקים את "מפעל הזוהר העולמי", ומאז פועל במסירות נפש, יומם ולילה, לזכות כל אחד מישראל בקריאה יומית של דף הזוהר היומי, ובכך לממש בפועל את הבטחתם וצוותאם של רשב"י וגדולי הצדיקים, שבזכות הזוהר, יצא עם ישראל מהגלות ברחמים, והמשיח יבוא.

בעהמ"ס: "אין ליכט פון תורה" - 887 חלקים, "אכילת מצות בישראל" - 7 חל', "אפיית המצות" - 3 חל', קובץ ספרי ארץ ישראל - 26 חלקים, "שמירת המצוות כהלכתן" - 58 חל', קובץ ספרי כשרות - 53 חל', "נפש ישעיה" על מאכלות אסורות - 7 חל', קובץ ספרי שחיטה - 26 חל', קובץ ספרי ניקור - 33 חל', קובץ ספרי שמירת שבת - 18 חל', קובץ ספרי מקוואות - 8 חל', "שמירת הברית" - 10 חל', "דברי תורה" עה"ת - 7 חל', קובץ ספרי סת"ם - 22 חל', קובץ ספרי קדושת ביהכ"נ - 17 חל', "מקדש מעט", "ואמרו אמן", "עניית אמן כהלכתו", "יצחק לשוח", ועוד. "שכר ועונש" 6 חל', "אור הזוהר" - 5 חל', "זוהר השבת" - 5 חל', "זוהר חק לישראל" - 5 חל', "מאורות הזוהר" - 15 חל', "תיקוני זוהר" - 2 חל', "תיקוני זוהר" - 29 חל', "זוהר היומי" - 6 חל', "זוהר היומי" - 12 חל', זוהר עם פירוש הסולם, זוהר היומי - 70 חל', "זוהר תורה" - 54 חל', "תיקוני הזוהר", "אדרא רבה" ו"אדרא זוטא" עם עוד 8 ספרים, "ספרא דמשכנא", "ספרא דצניעותא" ועוד. עלוני הזוהר - 39 חל', ועוד יותר מאלף ספרים וחבורות על הזוהר הקדוש. על כל הנ"ל,

בשנת תשס"ז, הקים בארץ ישראל מפעל הזוהר העולמי, ונדפסו קרוב ל-2000 ספרים חבורות וקול קורא'ס. על הדברים הנ"ל פרסם ספרים וקול קורא'ס, בלשון הקודש, באידיש ובאנגלית, ובעוד הרבה שפות. - מפין מיליוני ספרי זוהר הדף היומי של הזוהר, ועוד, המחולק בתפוצה עצומה בבתי כנסיות ובתי מדרשות, חנויות, קברי צדיקים, ארגונים גדולים, כגון ערוץ היזבורות, בתי אב בכל רחבי הארץ ובחיל. - הקים את "קול הרשב"י" "קול הזוהר" לשמיעה של הזוהר היומי, ושומעים דרשותיו. כיום מתגורר בבית שמש, מפין דרשותיו מידי שבוע ברדיו 2000, ומעביר הרצאות בכל רחבי הארץ.

1. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 2. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 3. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 4. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 5. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ס. 6. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 7. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ס. 8. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ס.

פרשת חוקת

זוהר פרשת חוקת (קעט):

דברי התורה קדושים הם עליונים הם מתוקים הם

וידבר ה' אל משה ואל אהרן לאמר זאת חקת התורה וגו'. ר' יוסי פתח (דברים ד') וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל, בוא וראה דברי התורה קדושים הם, עליונים הם, מתוקים הם, כמו שכתוב הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש וגו', מי שעמלו בתורה כאלו עמד כל היום על הר סיני ומקבל התורה, זה שאמר הכתוב (שם כ"ז) היום הזה נהיית לעם, וזה ביארו החברים, כתוב כאן זאת חקת התורה, וכתבו וזאת התורה אשר שם שמה וגו', מה בין זה לזה, אלא סוד עליון הוא וכך למדנו, וזאת התורה, להראות הכל ביחוד אחד, להכליל השכינה בהקדוש ברוך הוא להמצא הכל אחד, לפיכך כתוב וזאת התורה [א] למה תוספת וא"ו, אלא כמו שאמרו להראות שהכל אחד בלי פרוד, וזאת כלל ופרט כאחד בחינת זכר ובחי' נקבה, ולפיכך כתבו וזאת התורה ודאי, אבל זאת בלי תוספת וא"ו חקת התורה ודאי ולא התורה [ב] דינה של תורה גזרת התורה.. לפיכך וזאת התורה מרמז על שהוא ממש ביחוד אחד ביחוד שלם, כולל בחינת זכר ובחי' נקבה וה', זאת ה' בלבדה, וע"ז מרמז זאת חקת התורה.

זוהר פרשת חוקת (קפ):

תמימה - שור תם ושור מועד

דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדומה וגו'. אמר רבי אלעזר פרה זו לטהרה היא באה, לטהר טמאים, פרה שמקבלת מן בחינת שמאל, ומי הוא לשמאל, שור, כמו שכתוב (יחזקאל א') ופני שור מהשמאל, אדומה, כשושנה אדומה, שכתבו כשושנה בין החוחים וגו', אדומה, רמז על גזרת הדין, תמימה, מהו תמימה, כמו שלמדנו שור תם ושור

זוהר פרשת חוקת (קפג):

האות ה מן השם הוי"ה ב"ה, והיא בחי' נוקבא ונקראת פרט, ומה שאומר אמאי תוספת וא"ו, נראה לי דפירושא קא מפרש לדבריו הראשונים כדרכו בכמה מקומות. ב. כונתו דתיבת זא"ת בלבד בלי וא"ו מורה על דין בלתי נמתק, והיינו חקת התורה ולא התורה כי התורה רמז על מדת הרחמים.

א. כונתו לפרש שתיבת זא"ת תרמז על תפארת ומלכות יחוד קב"ה ושכינתיה, כי האות ו רמז על התפארת ששורשו הוא האות ו מן השם הוי"ה ב"ה, והוא נקרא כלל כיון שהוא כולל שש ספירות מן חסד עד מלכות שהן בחינת דוכרא, ותיבת זא"ת תרמז על המלכות והשכינה הקדושה ששורשה הוא

מועד, שור תם דין רפה, שור מועד דין קשה, אף כאן תמימה דין הרפה גבורה התחתונה זו היא תמימה, גבורה העליונה זו היא דין הקשה, והיא יד החזקה הגבורה, אשר אין בה מום, כמו שכתוב כלך יפה רעיתי ומום אין בך, אשר לא עלה עליה עול, על כתוב, כמו שכתוב (שמואל ב' כ"ג) ונאם הגבר הוקם על, מה הטעם, לפי שהיא (שם כ') שלומי אמוני ישראל, ועליה אין הוא אלא עמה^[ג] אשר לא עלה עליה על, זהו שכתוב (עמוס ה') בתולת ישראל, בתולה ואיש לא ידעה.

יום א' וישב לסדר "ויאמר צדקה ממנה" תשע"א לפ"ק פה אלעד ת"ו

לכבוד כ"ק האדמו"ר שליט"א, מזכה הרבים חד בדרא מניצוץ נשמת התנא הקדוש בוצינא קדישא הרשב"י זיע"א, אשר בזכות הקונטרס "ערכה של שעה" ודאי יעזור להתקיים "בספרא דא יפקון מן גלותא".

הנה, הזדעזעתי לשמוע מה שכתבו בעתון הנקרא של חרדים, בשם מרן שר התורה הגר"ח קנייבסקי שליט"א שכביכול אמר ח"ו שאין לבחורים ללמוד זזה"ק ח"ו, וקמתי ועליתי ונכנסתי בקודש פנימה אל מרן שליט"א ושאלתי לפיו בזה"ל: נחרדתי לשמוע שכך הרב פסק!! וא"ל בזה"ל: הרבה דברים אומרים בשמי מה לך להתרגש ח"ו שאומר כך, אלא אדרבה מקובלני ממרן החזון איש זי"ע שאין ספר מוסר מעורר ומחזק כמו הזזה"ק, וחובה קדושה בפרט לבני תורה לעסוק בו, עכל"ק. ואמרת לכתוב זאת למו"ר האדמו"ר כדי לחזק ידי. בברכת התורה אי"ש ב"ר ציון בוגנים מו"ץ פעה"ק אלעד ת"ו.

זיו הזוהר

לשלוט עליה להשפיע בה, דהיינו סמאל שרו של עשו, כיון שהיא נקראת שלומי אמוני ישראל, וזהו שאומר עליה לאו הוא אלא עמה, היינו שלפעמים הוא עמה לינוק ממנה השפע כאשר אין ישראל במדרגה עליונה, וזהו הסוד שנקראת בתולה ואיש לא ידעה, רמז על עשו שנקרא איש יודע ציד איש שדה כמבואר בהזוהר במקום אחר.

ג. כונתו שהפסוק מרמז הכח של פרה אדומה תמימה שהשתלשלותה היא מן מדת המלכות והשכינה הקדושה שנקראת גבורה תתאה דינא רפוא, וכל מעלות הפרה שנוכר בכתוב הן רמז על מדת המלכות והשכינה הקדושה, ושרפתה היא ענין בטול הדין, ולכך אפרה מטהר, ותיבת ע"ל משמעותה מושל, והכונה שלא עלה על מדת המלכות והשכינה הקדושה מושל אחר

ונתתם אותה אל אלעזר - מדוע לא ניתנה המצוה לכהן גדול

ונתתם אותה אל אלעזר, מצוה בסגן, וזה נתבאר, ומפני מה לו ולא לאהרן, אלא אהרן שושבינה של השכינה הוא^[ד] ועוד שאהרן לא בא מצד של טהרה אלא מצד של קדושה, ולפי שהפרה באה לטהרה לכך לא ניתנה לו, כל עניני פרה זו הם במספר שבע, ז' כבוסים וכו' כמו שביארו, מה הטעם, משום שהיא ענין ז' שני שמיטה^[ה] ובת שבע נקראת, וע"כ כל מעשי פרה בשבע, בוא וראה כל מה שנעשה מפרה זו, הוא בשביל לטהר ולא לקדש, ואף על פי שניתנה לסגן, הוא אינו שוחט ואינו שורף, כדי שלא ימצא דין בצדו, וכל שכן אהרן שהוא במדרגה שלמה יותר, שלא נצרך להמצא שם ולהזדמן שם, פרה זו כיון שנעשית אפר, צריך להשליך בו עץ ארז ואזוב ושני תולעת, וכל זה נתבאר, ואסף איש טהור, ולא קדוש, הניח מחוץ למחנה במקום טהור, שהרי טהור לא נקרא לא מצד שהי' טמא בתחלה^[ו] סוד הכל הוא זה שכתוב למי נדה חטאת היא^[ז] לפי שכל דינים התחתונים וכל אותן שבאים מצד הטומאה, כאשר היא יונקת מצד הדין ויושבת בדין^[ח] כמו שכתוב (ישעי' ל"ד) חרב לה' מלאה דם^[ט] אז כלם מתעוררים ועולים ומתפשטים בעולם, וכאשר עושים מעשה זה למטה, ועושים כל הדין הזה במקום זה של הפרה, ומשליכים עליה עץ ארז וכו', אז נחלש הכח שלהם, ובכל מקום שנמצאים נשברים ונחלשים ובורחים ממנו, שכאשר זה הכח שלהם נראה כדמיון זה אצלם, אז אין שורים עוד על האדם ונטהר, וע"כ נקרא מי נדה, מים לטהר כאשר העולם שורה בדין^[י] וצד הטומאה מתפשט בעולם, כאן נכללים כל מיני טמאה וכל מיני טהרה, ומשום זה טומאה וטהרה כלל גדול בתורה, כמו שביארו החברים.

זיו הזוהר

משמעותו חטוי שמטהר מטמאת הנדה כי טמאת מת וטמאת נדה שוין. **ח.** פירוש שהשכינה יונקת לפעמים מסטרא דדינא כאשר נשפעים בה גבורות ודינים מעולמות הגבוהים ממנה. **ט.** חרב לה' נקראת השכינה הקדושה כשהיא מלאה דם היינו גבורות ודינים, וזה נקרא דם נדה, והיינו דברי הנביא שתבוא העת לנקום באדם ואז יהי' חרב לה' מלאה דם, כי המלכות שמים נקראת בעת כזאת חרב נוקמת, ומלאה דם היינו שיושפע בה גבורות ודינים מלמעלה לעשות נקמה באדם. **י.** שאז כוח

ד. אהרן כהן הגדול הוא משורש מדת החסד שנקראת גדולה, והיינו שושבינא דמטרוניתא להמתיק דינים וגבורות שלה בחסדים, ולא נאה לו עשיית הדין של שחיטת ושרפת הפרה, ולכך מצוה בסגן ועשייתה בזר. **ה.** כי כל הענינים הנמצאים בתורה שנוצר בהם מספר שבע ירמוז על מדה השביעית מן הז' ספירות שנקראת מלכות, ולפעמים נקראת בשם שכינה, מה שהיא שולחת אור כבודה לשכון בעולם הגשמי במקום הראוי לזה. **ו.** קודם שנטהר ע"י ישראל. **ז.** חטאת

זוהר פרשת פקודי (רלז).

זה הוא טהור שיוצא מן טמא

וכבס בגדיו הכהן וגו' וטמא הכהן עד הערב. והשרף אתה יכבס בגדיו וגו' וטמא עד הערב.
 וכבס האסף וגו' וטמא עד הערב. אמר רבי יהודה כתוב (איוב י"ד) מי יתן טהור מטמא לא אחד, מי יתן טהור מטמא, זה הסוד יש כאן, שזה הוא טהור שיוצא מן טמא, שהיה בתחלה טמא, ואחר שנעשה בה הדין, ונתנה לשרפה באש השורף עד שנעשית אפר, עתה הוא טהור מטמא, טהור יוצא מן טמא, ולכן כל אותן שעסקו בה כולם נטמאים, שהרי כך הוא בודאי, וגם משנעשית אפר, עד שיהי' נאסף ונסתלק משם מטמא לכל, ככתוב וכבס האסף את אפר הפרה את בגדיו וטמא עד הערב, אפר מה הטעם, כמו שכתוב (מלאכי ג') ועסותם רשעים כי יהיו אפר וגו'^[א] וכיון שינתן על האפר הזה מים, אז הוא טהור מטמא, וסוד הדבר שכתוב למי נדה חטאת היא, וכתוב (במדבר ח') הזה עליהם מי חטאת, על דרך הכתוב (בראשית ד') לפתח חטאת רובץ^[ב] ומשום שהוא פתח חטאת רובץ ודאי בתחילה, כתוב והוציא אותה אל מחוץ למחנה, ולכן נתנה לסגן ולא לכהן גדול^[ג] וזה הוא טהור מטמא, בתחילה היה טמא ועתה טהור, וכל צד רוח הטומאה כשרואה כך, בורח ואינו שורה עוד במקום ההוא, **מי חטאת ודאי מי נדה**, הכל טמא^[ד] ועל כן שולט שם רוח הקדוש, והרוח של טומאה נכנע שאינו שולט עוד כלל, וזהו הדין של רוח הטומאה מחוץ למחנה, משום שהוא רוח טמא, כמו שכתוב (דברים כ"ג) והי' מחניך קדוש.

זיו הזוהר

הטומאה שנרמז בדם נדה מתפשט בעולם. **יג.** כי הכהן הגדול הוא כלו חסד. **יד.** שניהם **יא.** פירוש שזה הוא התקון שלהם וכן הפרה תקון שלה הוא שתהא נעשית אפר. **יב.** חטאת רובץ היינו כוח היצה"ר להחטיא את האדם. קדושה.

זוהר פרשת בראשית (ג:)

גזירת טומאה ומיתה בעולם / בלילה נמשך רוח טומאה וצריך ליטול ידיו

הנוגע במת לכל נפש וטמא שבעת ימים. אמר רבי יהודה בוא וראה כאשר חטא אדם הראשון משך עליו כח הטומאה, וטימא לעצמו ולכל באי העולם, וזהו מן הנחש הרע שהוא טמא וטימא להעולם, שלמדנו כאשר הוא מוציא הנשמות מן האנשים נשאר מהם גוף טמא, המטמא להבית ומטמא לכל אותן הנוגעים בו, זה שאמר הכתוב הנוגע במת וגו' וטמא שבעת ימים, ולכן כיון שהוא נוטל הנשמה ומטמא הגוף, אז נתנה רשות לכל צדדי הטומאה לשרות עליו, שהרי גוף ההוא נטמא מצד נחש הרע ההוא השורה עליו, וע"כ בכל מקום שנחש הרע ההוא שורה מטמא לו ונטמא, ובוא וראה כל בני העולם בשעה שישנים על מטותיהם בלילה, והלילה פורש כנפיו על כל בני העולם, טועמים טעם מיתה, ומתוך שטועמים טעם מיתה זה רוח הטומאה משוטט בעולם ומטמא העולם, ושורה על ידיו של אדם ונטמא, וכאשר נתעורר וחזרה אליו נשמתו, בכל מה שיקרב ידיו מטמא לכל, לפי ששורה עליהם רוח הטומאה, וע"כ אל יקח האיש בגדיו ללבוש ממי שלא נטל ידיו, שהרי ממשך עליו רוח טומאה ההוא ונטמא, ויש לו רשות לאותו רוח הטומאה לשרות בכל מקום שימצא רשום מצדו, וע"כ אל יטול איש את ידיו ממי שלא נטל ידיו, לפי שממשך עליו אותו רוח הטומאה ומקבלו זה שנטל מים ממנו, ויש לו רשות לשרות על האיש, לפיכך צריך כל איש להשמר בכל עניניו מן הצד של הנחש הרע הזה שלא ישלוט עליו.

זוהר פרשת מקץ (קצח:)

ליטול יד הימנית תחלה ביד השמאלי

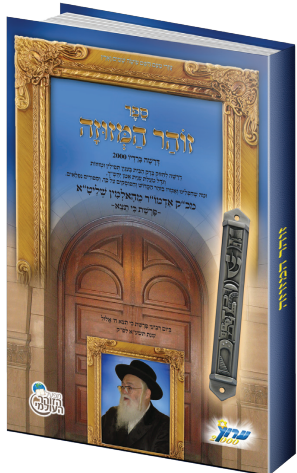
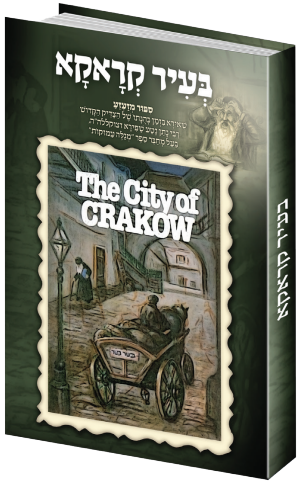
ועוד שצריך האדם ליטול יד הימנית תחלה ביד השמאלי, וירחץ הימנית תחלה מן השמאלית להשליט הימין על השמאל, כדי שלא ליתן מקום ליצר הרע לשלוט כלל, ועתיד הקב"ה לעתיד לבוא להעבירו מן העולם, זה שאמר הכתוב (זכריה י"ג) ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ, וכתוב בלע המות לנצח וגו'.

זוהר פרשת ויחי (רכ:)

ההבדל בין ישראל לעמים - בטומאת מת

זאת התורה אדם כי ימות באהל וגו' יטמא שבעת ימים. אמר רבי יהודה בוא וראה מה בין ישראל לעמים עכו"מ, בישראל כשנמצא אדם שמת, הוא מטמא לכל גוף והבית

נטמא, וגוף של עכומ"ז כשהוא מת אינו מטמא לאחר, והבית אינו נטמא, מה הטעם, ישראל בשעה שהוא מת, כל קדושות העליונות מסתלקות ממנו, ונסתלק ממנו זה הצלם הקדוש, ונסתלק ממנו זה הרוח הקדוש, לכן נשאר הגוף טמא, אבל עכומ"ז אינו כן, שבחייו הוא מטמא בכל הצדדים, צלם שלו טמא, ורוח שלו טמא, ולפי שטומאות האלה שורות בתוכו אסור להתקרב אליו, כיון שמת יצאו כל אותן הטומאות, ונשאר הגוף בלי טומאה לטמא, ואף על פי שהגוף שלהם טמא בין בחייהם ובין במיתתם, אבל בחייהם שכל אותן הטומאות נמצאות אצלם, יש להם כח לטמא לאחרים, במיתתם שיצאו כל אותן הטומאות מהם אין יכולים לטמא, וגוף של ישראל יכול לטמא לאחרים במיתתם, לפי שכל הקדושות יצאו ממנו, ושורה עליו צד הטומאה.

זוהר פרשת יתרו (פ.)

החכמה הגדולה והעצומה אשר נטע הקב"ה בעשבים ובכל דבר בבריה

ולקח אוזב וטבל במים איש טהור והזה וגו'. אמר רבי שמעון בוא וראה שאין לך כל עשב ועשב שנולד בארץ, שלא תהי' בו חכמה גדולה, וכחו בשמים גדול^[טו] בוא וראה מן האזוב, שבכל מקום שרצה הקב"ה לטהר לאדם, באזוב נטהר, מה הטעם, כדי שיתעורר כחו שלמעלה שנפקד עליו, שהרי כח ההוא שנפקד עליו, כאשר הוא נתעורר, מבער לרוח הטומאה ונטהר האדם, למדנו שאמר רבי יוסי פעם אחת הייתי מהלך בדרך, והיה ר' חייא בני עמי, כשהיינו מהלכים מצאתי איש אחד שהיה מלקט בשדה עשבים לרפואה, קרבתי אליו ואמרתי לו, בן אדם, קשר אגודות העשבים למה, לא זקף ראשו ולא ענה כלום, אמרתי לו לר' חייא בני, האיש הזה או שהוא חרש באזניו, או שוטה או חכם, ישבתי אצלו, ואחר שלקט אותן העשבים ואגדם, וכסה עליהם עלי גפנים, אמר לנו אני רואה שיהודים אתם, ויהודים אומרים עליהם שהם חכמים, אם לא שאני חס עליכם עתה, הייתם מרוחקים מאנשים, כמצורע הזה שהכל מרחקים אותו, שהרי אני רואה שריח מן עשב אחד שהיה קרוב אצלכם נכנס בגופות שלכם, ותהיו מצורעים ג' ימים, אלא אכלו אלה שומי השדה ותתרפאו, אכלנו מהשומים שהיו נמצאים לפנינו, נרדמנו ושכבנו בזיעה עד שעה גדולה, אח"כ נתעוררנו, אמר לנו איש ההוא, אלהיכם עתה עמכם שמצאתם אותי, שהרי הרפואה של גופותיכם על ידי נעשית, כשהיינו מהלכים אמר לנו.. ראייתם שלא זקפתי ראשי ולא דברתי עמכם, משום שאבי חכם בעשבים מכל בני דורו היה, ולמדתי מאבי עניני כל העשבים שהם אמיתים, ואני בכל שנה מדורי בין העשבים, וזה העשב שראיתם שכסיתו אותו בעלי גפנים האלה הוא לצורך זה, כי בביתי יש מקום לצד צפון, ובמקום ההוא עומד רחיים, ומן החור של אותו הרחיים יוצא איש אחד בשני ראשים, וחרב שלופה בידו, ובכל יום הוא מצער לנו, ובשביל זה לקטתי העשב הזה, לכו אחרי ותראו כחו של העשב הזה, ומה שאל עליון ברא בעולם, ואין מי שידע דרכיו בכל דבר, הלכנו אחריו, כאשר היינו מהלכים בדרך, השפיל עצמו לנקב אחד אשר בעפר, וישם מעשב הוא בהנקב, יצא משם נחש אחד וראשו גדול, לקח חבל אחד וקשר להנחש כמו גדי, נבהלנו, אמר לנו לכו אחרי, הלכנו אחריו עד שבאנו לביתו, ראיתי מקום ההוא בחשכות סמוך לכותל, נטל נר והבעיר

זוהר פרשת יתרו * זיו הזוהר

טו. דאמרו חז"ל שאין לך עשב מלמטה שלא יהיה לו מלאך למעלה בשמים המכה בו ואומר לו גדל, ענין מכה בו היינו שמשפיע בו כחו וסגולתו הראוי לו.

בערה סמוך למקום ההוא של הרחיים, אמר לנו ממה שתראו לא תפחדו ולא תדברו כלום, בתוך כך התיר להנחש מקשריו, וכתש במכתשת מעשב ההוא, וישם ממנו בראש הנחש, נכנס הנחש בתוך החור של הרחיים, ושמענו זעקה שכל המקום נודעזע, בקשנו לצאת, אחז בידינו איש ההוא ואמר לנו, אל תפחדו, גשו אלי, בתוך כך יצא הנחש ונטף ממנו דם, לקח האיש ההוא עוד מן העשב הנכתש ושים בראש הנחש כבראשונה, נכנס הנחש בחור הרחיים, לשעה קטנה ראיתי שיצא מן החור ההוא איש אחד בשני ראשים, והנחש כרוך סביב ערפו, נכנס בתוך החור של הרחיים ויצא ג' פעמים, ויצעק, זקיטא זקיטא^[טז] אוי לאמו שהנהיגה אותו למקום הזה, בתוך כך נעקר הרחיים ממקומו, ויצאו האיש והנחש ונפלו ומתו שניהם, אנחנו נפחדנו מאד, אמר לנו איש ההוא, זה הוא כח העשב שלקטתי לפניכם, ולכך לא דברתי עמכם ולא זקפתי ראשי בשעה שקרבתם אצלי, ועוד אמר לנו אילו ידעו בני אדם החכמה מכל מה שנטע הקב"ה בארץ, והכח מכל מה שנמצא בעולם, אז היו מכירים כח הבורא בחכמה גדולה, אבל לא העלים הקב"ה חכמה זו מאנשים, אלא כדי שלא יסירו מדרכיו, ולא יבטחו בחכמה ההיא וישכחו הבורא, כשבאתי וספרתי כל הענין לפני ר' שמעון, אמר ודאי זה חכם היה, ועל עצמי אמר, ברוך הרחמן שהצילך.

זוהר פרשת וישב (קפד):

אין לך אדם בעולם שאינו טועם טעם מיתה בלילה ורוח הטומאה שורה על זה הגוף

והזה הטהור על הטמא. רבי שמעון פתח ואמר (תהלים כ"ו) ארחץ בנקיון כפי ואסובבה את מזבך ה'. מקרא זה נתבאר, אבל בוא וראה סוד הדבר כאן, שהרי אין לך אדם בעולם שאינו טועם טעם מיתה בלילה, ורוח הטומאה שורה על זה הגוף, מפני מה, לפי שהנשמה הקדושה מסתלקת מן האדם ויוצאת ממנו, יען שהנשמה הקדושה יוצאת ומסתלקת ממנו שורה רוח טומאה על זה הגוף ונטמא, וכאשר הנשמה חוזרת להגוף נתבטל זוהם הזה, והרי אמרו שידי האדם זוהם של טומאה נשאר בהם, וע"כ אל יעביר ידיו על עיניו, לפי שרוח טומאה ההוא שורה עליהן עד שנוטל ידיו, וכאשר נוטל ידיו כראוי אז נתקדש ונקרא קדוש, ואיך נצרך להתקדש, נצרך כלי אחד למטה וכלי אחד מלמעלה, כדי שיתקדש מהכלי שלמעלה, והכלי שמלמטה שיתן זוהם הטומאה בו, זה כלי לקבל הטומאה, וזה כלי להתקדש ממנו, זה ברוך וזה ארור, ואין נצרך אותן מים מזהמים לשופכם בבית, כדי שלא יגע אדם בהם, שהרי בהם מתאספים מן צד הטומאה, ויכול לקבל נזק מאותן מים הטמאים, ועד שיעביר הזוהם מן ידיו לא יברך וזה נתבאר, ולפיכך טרם שמקדש האדם ידיו בבקר נקרא טמא, כיון שנתקדש נקרא טהור, ולפיכך אל ירחץ אלא מן יד שנטהרה תחלה, שכתוב והזה הטהור על הטמא, זה נקרא טהור וזה נקרא טמא, לפיכך נצרך כלי אחד למעלה וכלי אחד למטה, זה קדוש וזה טמא, ומאותן מים אסור להשתמש בהם כלום, ואל ילין אותם

זיו הזוהר

טז. בעל הדרך אמת פירש משמעות זקיטא שהיא מאי אכלת, ומה שמסופק בפירושו הזה מפני שנזכר בריה פחותה הנזונית מן תולעים, ומביא ראיה

בבית, אלא צריך לשופכם במקום שלא יעבור עליהם אנשים, שהרי כיון שנשפכו בארץ רוח טומאה נמצא שם ויכול להנזק, ואם חפר להם נקב משופע תחת הארץ שלא יתגלו, מה טוב, ואין ליתן אותן המים לנשים מכשפות, שיכולות להרע בהם לאנשים, לפי שאותן המים מאוררים הם, והקב"ה רוצה לטהר לישראל שיהיו קדושים, ככתוב וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טומאותיכם וגו'.

זוהר פרשת נח (סו).

יש מים מתוקים ויש מים מרורים יש מים צלולים ויש מים עכורים יש מי שלום ויש מי מריבה

המה מי מריבה אשר רבו בני ישראל וגו'. אמר רבי יהודה וכי במקום אחר לא רבו בני "ישראל את ה', מה נשתנה כאן שאמר המה מי מריבה ולא במקום אחר, אלא הם מי מריבה היו בודאי, שנתנו כח ותוקף לשרי הדין להתגבר, לפי שיש מים מתוקים ויש מים מרורים, יש מים צלולים ויש מים עכורים, יש מי שלום ויש מי מריבה, ועל כן **המה מי מריבה** אשר רבו בני ישראל את ה', שהמשיכו עליהם את זה שלא נצרך, ונטמאו בו, זה שאמר הכתוב ויקדש בם, אמר ליה ר' חזקיה אם כן מה ויקדש, ויקדשו צריך לומר, אלא הענין מרמז למעלה, ויקדש, שנפגם זה שלא נצרך, כביכול שנפגמה הלבנה^[1] ויקדש, לא לשבח נכתב כאן.

זוהר פרשת אמור (קב):

מן בזכות משה ענני כבוד בזכות אהרן

וישמע הכנעני מלך ערד יושב הנגב וגו'. אמר רבי יהודה למדנו שג' מתנות עליונות נזדמנו להם לישראל ע"י שמשוה אהרן ומרים, מן בזכות משה, ענני כבוד בזכות אהרן, באר בזכות מרים.. ובוא וראה כל אותן השנים שאהרן הי' קיים, היו ישראל בצל כנפי השכינה תחת אותן שבעה ענני כבוד, אחר שמת אהרן נסתלק ענן אחד שהוא הימין של כולם, וכאשר זה נסתלק, נסתלקו כל שאר עננים עמו, ונתראו כולם בשפלות, והרי ביארו זה שכתוב **ויראו כל העדה כי גוע אהרן**, אל תקרא ויראו אלא וייראו, מיד **וישמע הכנעני מלך ערד יושב הנגב** כי בא ישראל דרך האתרים, שמע שנסתלקו אותן עננים, ומת התייר הגדול שכל אותן עננים היו נקשרים בו, אמר רבי יצחק הכנעני מלך ערד יושב הנגב בודאי, וכאשר באו המרגלים ששלח משה אמרו עמלק יושב בארץ הנגב, כדי לשבר את לבם, שהרי בעמלק נשבר כחם לראשונה.

זיו הזוהר <http://www.dafyomi.com>

שם זיקטא וכאן נזכר זיקטא, הנה זה יוכל לפרש שם זיקטא שכן הי' שמו, כי אלה הברואים כלם נקראים בשמות. **יז.** פי' פירוש שע"ל ידי המריבה של ישראל פגמו בהשכינה הקדושה שנקראת לבנה, וזה ויקדש אין פירושו כאן קדושה אלא להיפוך.

זוהר פרשת (דף קפג):

נזדמן להם נחשים ששרפו אותם כאש והכניסו אש למעיהם ונפלו ומתו

וידבר העם באלהים ובמשה. אמר רבי יצחק מאי וידבר, שאמרו לשון הרע על הקב"ה, וכתרגומו ועם משה נצו, למה העליתונו, השוו כל הפנים בשוה, בעבור זה נזדמן להם נחשים ששרפו אותם כאש, והכניעו והכניסו אש למעיהם ונפלו ומתו, כמו שכתוב וישלח ה' בעם את הנחשים השרפים, ר' רבי חייא אמר הנחשים היו באים מלחשים בפיהם ונשכו להם ומתו, מה מלחשים, כמו שכתוב (קהלת י') אם ישך הנחש בלא לחש, אש היו מלהטים בפיהם ונשכו, וזרקו אש בהם ונשרפו מעיהם ומתו, והרי דברים האלה נתבארו עוד בענין אחר.

זוהר פרשת תרומה (קמח):

כאשר נצרך לשמחה בלי דין - הרי זהב

ויעש משה נחש נחשת וישמהו על הנס. אמר רבי שמעון הרי הקב"ה לא אמר לו למשה אלא עשה לך שרף. והוא בא ועשה נחש נחשת, מה הטעם, אלא שידע שורש הדבר, וזה היה עיקר הדבר, שהרי קודם כתוב וישלח ה' בעם את הנחשים השרפים, וכתוב נחש שרף, העיקר שלהם הוא הנחש^[יח] ומשום שמשה ידע העיקר והשורש והיסוד ממקום ההוא, לפיכך עשה נחש נחשת ונשען עליו, מה הטעם, משום שישראל חטאו בלשונם, שכתוב וידבר העם באלהים ובמשה, וע"ל כן וישלח ה' בעם את הנחשים השרפים, ושמה לא הלך אלא אחר העיקר, ועשה נחש נחשת באותו הדמיון שנצרך לו, שהרי שרשו נחשת הוא.. כמו שאמרנו שכאשר נצרך לשמחה בלי דין, הרי זהב, כשנצרך לרחמים, הרי כסף, כשנצרך תוקף הדין, הרי נחשת, וע"ז נסתכל משה במעשה של נחש הנחשת, שכתבו ויעש משה נחש נחשת, שהיה ידוע מקום התוך הזהב ההוא בנחשת ההוא, לפי שנחש כלשון נחשת הוא, ומקומו היה ידוע, וישמהו על הנס, מה על הנס, על רשום ההוא שהוא למעלה^[יט] והרי למדנו בכל מקום, שזה הנחש הולך בדרך הסוד של האשת חיל, והאשת זנונים מבקשת לתקן עצמה כדמיון האשת חיל, אבל אין ביכולתה, אשת חיל אותו הרושם והאות שלה היא אות ה', וכך ראוי לה, אשת זנונים אותו הרושם והאות שלה הוא כדמיון זה, אבל לא

זוהר תורה * דף היומי * פרשת חוקת - יום ה'

יח. היינו נחש הקדמוני מקור הלשון הרע הנחש והיא האות קו"ף כמו שמבאר הלאה, ומשה והמחלוקת. יט. היינו האות והרושם המרמז על הניח נחש הנחשת על הנס באופן שהי' נראה

נתתקן להיות כך כמוהו, אות שלה היא אות ק, שהיא כדמיון אות ה, אבל לא נתתקנה להיות כך כמוה ממש, והיא כדמיון הקוקף אצל אנשים שהולך אחר אנשים להדמות להם^[כ] ולא נתתקן לעשות כך כמו האנשים ממש, וכדמיון זה עשה משה אותו הנחש על רשום. ההוא שראוי לו.

זוהר פרשת שלח (קעה).

כאשר הגביה עיניו וראה הדמות של זה שנשך לו היה נתירא והתפלל לפני ה' והיה אם נשך הנחש את איש והביט אל נחש הנחשת וחי, מפני מה, אלא כאשר הגביה לעיניו, וראה הדמדות של זה שנשך לו, היה נתירא והתפלל לפני ה', והיה ידוע שהוא עונש הרשעים, כל זמן שהבן רואה את הרצועה של אביו, הוא נתירא מאביו, כשנצול מן הרצועה נצול מן הכל, מי גרם לו להנצל, זהו שראה בעיניו רצועה ההיא, אותו הרצועה גרמה לו להינצל, ובשביל זה וראה אותו וחי, יראה הרצועה שלקתה לו, וזאת תגרום לו להנצל.

זוהר פרשת בשלח (נה):

אין לך ענין בתורה שלא יהיה בו כמה סודות כמה טעמים כמה שרשים כמה ענפים

על כן יאמר בספר מלחמות ה' את והב בסופה וגו'. אמר רבי אבא כמה יש לנו להסתכל בדברי התורה, כמה יש לנו לעיין בכל עניניה, שאין לך ענין בתורה שלא יהיה נרמז בשם הקדוש העליון, ואין לך ענין בתורה שלא יהי' בו כמה סודות, כמה טעמים, כמה שרשים, כמה ענפים, כאן יש להבין, ע"כ יאמר בספר מלחמות ה', וכי ספר מלחמות ה' איה הוא, אלא כך העירו החברים, כל מי שלוחם מלחמות התורה זוכה להוסיף שלום בסוף דבריו, כל מלחמות שבעולם הן קטטה וחורבן, וכל מלחמות של תורה הן שלום ואהבה, זה שאמר ה"כתוב ע"כ יאמר בספר מלחמות ה' את והב בסופה, כלומר אהבה בסופה, שאין לך אהבה ושלום מלבד זה, ועוד קשה במקומו, שכתוב ע"כ יאמר בספר מלחמות ה', בתורת מלחמות ה' צריך לומר, מהו בספר, אלא סוד עליון הוא, מקום יש לו להקב"ה שנקרא ספר^[כא] כמו שכתוב (ישעי' ל"ד) דרשו מעל ספר ה' וקראו, שכל כחות וגבורות שעושה הקב"ה, בספר הזה תולין ומשם יוצאין, את והב בסופה, שהקב"ה לוחם מלחמותיו במקום

זיו הזוהר

במאמר זה שאמר כי זהב מורה על שמחה בלי דין, וכסף על רחמים, ונחשת על תוקפא דדינא, ובמקום אחר ובספרי מקובלים מובא שכסף מורה על חסד, וזהב על גבורה, ונחשת על רחמים. **כא.** זה המקום היינו מדה השביעית שנקראת מלכות והיא בסוף כל המדרגות וממנה נשפע לעולם הגשמי הן צרה הן נחת הן דם הן חלב, וכן גם מה שאמר חז"ל וכל

מרחוק כמו ק, כי הנס היה במקום רגל הקו"ף ועל הנס היה נכסף נחש הנחשת כמו הגג שעל רגל הקו"ף, כן נראה לי לפרש לפענ"ד, ואם שגיתי השם יכפר. **כ.** ירצה בזה לבאר מדוע רושם של נחש הקדמוני הוא אות קו"ף, יען כי החיה ששמה קוף תבקש תמיד להדמות לאנשים, וכמוה כהנחש הקדמוני לא יעלה זאת בידם לעולם, אבל צריך עיון

אחד שהוא בסוף המדרגות, ונקרא והב, כמו שכתוב (משלי ל') לעלוקה שתי בנות הב הב, בסופה, בסוף המדרגות נמצא, בסופה, ים סוף נקרא, ים שהוא סוף לכל המדרגות, ואת הנחלים ארנון^[כב] והוא עם כח הנחלים הנמצאים ונמשכים אל המקום הזה ממקום העליון ההוא שנקרא ארנון, מהו ארנון, זיווג עליון החבוב, שאינם נפרדים לעולם, ככתוב ונהר יוצא מעדן, ובזה נשרשים שרשי ים סוף ונתגדלים ענפיו לערוך מלחמותיו בכל מקום, להכין חילות וגבורות, ולהראות ממשלה גדולה ונכבדה מהכל.

גודל השכר והזכות בהוראת אצבע!

הגר"א במשלי (יב, יד), מבאר גודל הזכות שיש למזכי הרבים ומוכיח את חבירו, אם שמע, מקבל שכר על כל מה שיעשה לדורות, וגם אם לא שמע, אז מקבל כל חלקו הטוב, וזה שלא שמע לוקח ממנו את חלק הגיהנום שלו.

הידעת? ברגע אחת אתה יכול לזכות לעולמות נצח! "עין לא ראתה.."
 - עתה הכול בידך - אתה יכול לחלק ס' "ערכה של שעה", שמעודד ומעורר ללמוד זזה"ק בכל יום. וכל הלומד שעה זזה"ק בשבת עולה לו למאה מיליון שנה תורה, ואם תכפיל בכל שבתות השנה ויו"ט, לכל ימי חייו, תגיע ל' 640 מיליארד שנה תורה. ואם בזכותך יתארגן שיעור לעשר יהודים, תגיע ל' 6 טריליון ו' 400 מיליארד שנה תורה. -
 ובזזה"ק (פ' ויצא קס"א). כתוב: שכל מה שנותנים משמים הוא באלף, ועוד כידוע כל עשרה ביה שכינה שריה, אתה מכפיל כל מנין יהודים באלף. תגיע ל' 6 זיליון ו' 400 טריליון שנה תורה. - ומי יוכל לחשב את גודל השכר הנצחי שיש לך מכך בוודאות!!!

[לקבלת ספרים בחינם לחלוקה: 0548436784, "מפעל הזוהר העולמי" שע"י מוסדות האלמין].

זיו הזוהר

נבראים הגשמים, ועוד י"ל שארנון הוא צירוף או"ר נו"ן, אור היינו חכמה המכונה תמיד בשם אור כי החכם עיניו בראשו, נו"ן היינו חמישים שערי בינה, והן תרין רעין דלא מתפרשין, והזיוג שלהם נקרא בשם זיוג של אבא ואמא, ומי שיש לו מוח חכמה ולב בינה הוא יבין היטב.

מעשיך בספר נכתבים ירמזו על מדרגה זו ששם ניכר ונרשם מעשה ידי האדם. **כב.** בזה יבאר שאין מ דת המלכות תעשה דבר מעצמה אלא ע"י מה שנמשך אליה מן זיווג עולמות העליונים שנקרא ארנון, כי משמעות ארנון היא רנה, על שם עוז וחדוה במקומו כי אין מגיע עד שם פגם מן מעשה

זוהר דף פרשת (קפג):

ומשם בארה הוא הבאר - מה נשתנה כאן בארה ואח"כ באר

ומשם בארה הוא הבאר. אמר רבי חייא מה נשתנה כאן בארה ואח"כ באר, אלא בארה נקרא לאחר שנאספים המים לתוך הים ויורדים למטה^[כג] באר נקרא בשעה שמדת יצחק ממלא לה, היא הבאר, הוא כתוב, וזה הסוד כמו שכתוב (במדבר י"ח) ועבד הלוי הוא, רבי אבא אמר בכל מקום ש כתוב הוא ונקרא היא, ירמו על בחינת זכר ונקבה ביחד עם כולל העליון, ה נקבה, ו זכר, א כולל הכל, שהרי א בשלמות שורה, זכאים הם ישראל אף על פי שהם למטה נאחזים הם בכלל העליון מהכל, ולפיכך כתוב הו"א עשנו ולא אנחנו, באל"ף כתוב, [לאל"ף אנחנו], הו"א רמו על הכלל של ו"ה עם האל"ף הכולל הכל.. ר' שמעון אמר הוא הבאר כתוב, והקרי היא, ומדוע תחלה בארה ואח"כ באר, אלא בארה בתחלה ירמו על בחי' נקבה בלבד, ואחר שאמר הוא, הכולל בחי' זכר ונקבה, נקרא באר^[כד] ובמקום שנמצא בחי' זכר, אפילו ענין נקבה שאצלו נקרא בשם זכר לכולם, אשר אמר ה' לשמה אסוף את העם, משום שבאר הזאת לא נסתלקה מהם, ואם תאמר איך יכלו לשאב ממנה כולם, אלא שנתפשטה לשלשה עשר נחלים, והמעין נתמלא ויצא לכל הצדדים, וכך עשו ישראל בשעה שנצרכו לבקש ממנה מים, נאספו ועמדו אצלה ואמרו שירה, ומה אמרו, עלי באר, העלי מימך להוציא מים לכלם ונשתה מימך, וכך אמרו שבחה לבאר הזאת, באר חפרוה שרים וגו', דבר אמת היו אומרים וכך הוא באמת, מכאן למדנו כל מי שמבקש לעורר ענינים שלמעלה, בין במעשה בין בדיבור, אם מעשה ההוא או דבור ההוא לא נעשה כראוי, אין נתעורר כלום, כל באי עולם הולכים לבית הכנסת לעורר ענין שלמעלה, אבל מעט הם אלה הידועים לעורר, והקב"ה קרוב לכל היודעים לקרוא לו ולעורר ענין למעלה כראוי,

זיו הזוהר

בחינת' יצחק ממלא לה בכחות של הגבורה, ור' רובי אבא מפרש תיבת הוא, שהקרי והכתוב מרמזים על ב' הבחינות של ז"נ ואת אל"ף רמו על כח יותר עליון הכולל והמחבר אותם להזדווג כדי להשפיע להנבראים שפע הנצרכת. **כד.** ר"ש מפרש בדרך אחר שבאר הוא יותר טוב מן בארה, כי בארה מורה על בחי' נוקבא בלחוד בלי הזדווגות, והוא הבאר מורה על הזדווגות של בחי' ז"נ, כמו שמורה תיבת הוא לפי דברי ר' אבא, אלא שלפיכך נקרא באר משום שע"י הזדווגות של ב' הבחינות

כג. דברי זוהר כאן מיוסדים על ביאור התרגומים שאין בארה כמו לבאר, שהרי תרגומו ומתמן אתי תיבת להון בירא, משמע מזה שהכתוב קורא לה לפעמים בלשון נקבה ולפעמים בלשון זכר, וכן תיבת הוא, לפי הכתוב היא לשון זכר ולפי הקרי היא לשון נקבה, לכן פירש ר' חייא שהלשון בארה בלשון נקבה מורה על שעה שהשפע שלמעלה נאספה לתוך הים העליון והיא גם משפעת למטה להקשות לישראל כאם המנקת לבנת, ונקרא באר בלשון זכר על שם השעה שמדת הגבורה שהיא

אבל אם אין יודעים לקרוא לו אין הוא קרוב, שכתבו קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת, מהו באמת, שיודעים לעורר דבר אמת כראוי, וכן בכל, אף כאן היו אומרים ישראל אלה הדיבורים, דברי אמת, כדי לעורר באר הזאת שתשקה להם לישראל, וטרם שאמרו כך לא נתעורר.

 זוהר פרשת חוקת (דף קפד).

אשרי חלקם שהקב"ה קרוב אצלם ומוכן לנגדם בשעה שקוראים אליו הוא מכין להם בקשתם

אשרי לצדיקים האלה שיודעים לקרוא לרבונם כראוי, אמר רבי שמעון כאן אני רוצה לגלות דבר, בוא וראה כל מי שיודע לסדר העבודה כראוי, ולסדר דברי התפלה כראוי, הרי זה ודאי מעורר להקב"ה להמשיך ענינים עליונים להטיב, ואם לא, אין מטיבים עבורם, א"כ הלא כולם יודעים לסדר עבודה, ולסדר דברי התפלה, ומה החשיבות של הצדיקים היודעים שורש התפלה והעבודה, ויודעים לכוון הלב והמחשבה יותר מאחרים שאין יודעים כל כך, אלא אלו שאין יודעים שורש העבודה כל כך, אלא שיודעים לסדר בלבד ואל יותר, ממשיכים עליהם השפעה מתחת כתפיו של הקב"ה, שאין כח בתפלתם לפרוץ בהאזיר שנקרא השגחה^[כה] ואלה היודעים לכוון לבם ומחשבתם ממשיכים ברכות ממקום המחשבה, ונשפעים בכל גזע ושורש בדרך ישר כראוי, עד שמתברכים עליונים ותחתונים, ושם הקדוש העליון מתברך על ידם, אשרי חלקם שהקב"ה קרוב אצלם ומוכן לנגדם, בשעה שקוראים אליו הוא מכין להם בקשתם, בשעה שהם בצער הוא אצלם, הוא מכבדם בעולם הזה ובעולם הבא, זהו שכתוב כי בי חשק ואפלטוהו אשגבהו כי ידע שמי.

 זוהר פרשת וילך (רפג).

שירה יש לה כח למשוך ברכות מלמעלה למטה עד שימצאו ברכות בכל העולמות אז ישיר ישראל את השירה הזאת עלי באר ענו לה. למדנו ששירה יש לה כח למשוך ברכות מלמעלה למטה, עד שימצאו ברכות בכל העולמות, אמר רבי אלעזר עתידין ישראל לומר שירה מלמטה למעלה ומלמעלה למטה, ולקשר קשר היחוד של השכינה, שכתוב אז ישיר ישראל את השירה הזאת, אז שר לא נאמר, אלא אז ישיר, וכן כל השירות כדמיון זה, את השירה הזאת, מלמטה למעלה, עלי באר ענו לה, עלי באר, כלומר עלי למקומך להתייחד עם המשפיע שלך, זהו מלמטה למעלה, ואח"כ מלמעלה למטה, באר חפרוה שרים, שהולידו אותה כחות האלהות שנקראים אב ואם^[כז] כרוה נדיבי העם, אלו

---------- **זיו הזוהר** -----

מן הראש, ובתר כתפוי דקב"ה היינו ז' ספירות התחתונות שהן בבחי' גופא דמלכא, והדברים עמוקים. **כו.** אבא ואמא היינו העולמות של חכמה ובינה שהם תמיד בהזדווגות לצורך קיום העולמות.

נקראת גם המלה של שם נקבה בלשון זכר, וכן הוא הכלל בדקדוק לשון הקודש, ובזה מתורץ ב' הקושיות. **כה.** היינו ג' ספירות העליונות שהן בבחינת רישא דמלכא הנקראות חב"ד, השגחה היא

האבות שנקראים נדיבי עמים^[כז] תקנו אותה שיזדווג עמה המלך בברכות, ובמה הוא הזדווגות, במחוקק, זה היסוד, במשענותם, זה נצ"ח והו"ד^[כח] זהו מלמעלה למטה, וממדבר מתנה ומתנה נחליאל ומנחליאל במות, כל זה מרמז על קשר שלם^[כט] קשר עולמות העליונים עם השכינה, וזה קשר הקיום שהכל תלוי בו, (דף קנ). וע"ז אמרנו כאשר באר הזאת נוסעת בחבורת האבות נוסעת, ונקראת באר ונקראת ים, נקראת באר, בשעה שיצחק יוצא מזוין מצד הבינה, ובא להשפיע להבאר וממלא לה, אז נקראת בצד של יצחק, באר של מרים, וזה נתבאר, ים נקראת, כאשר תאיר מאור העליון של עולם החכמה, אז נקראת ים, שנחלי השפע הולכים לתוכה, כמו שכתוב (קהלת א') כל הנחלים הולכים אל הים והים איננו מלא, ומיום שגלתה כנסת ישראל בגלות כתוב (איוב י"ד) אזלו מים מני ים זו כנסת ישראל, ונהר יחרב ויבש, זה יסוד צדי"ק, וע"ז כתוב (ישעי" נ"ז) הצדיק אבד וגו', שהוא היה נהר העליון והיקר שנכנס בתוכה, והוא המאסף כל אותן נהרות ונחלים הנמשכים מהמשך נהר הקדוש ההוא, שאין מימיו נפסקים לעולם ונמשך ויוצא מעדן העליון, והוא נכנס בתוכה וממלא אגמיה בשפע ההיא, ומשם נוחלים כל העולמות ברכות בכל, בוא וראה כשנתברכת כנסת ישראל נתברכים כל העולמות, וישראל למטה יונקים ומתברכים בעבורה, שהיא תגין על ישראל כמו שידוע.

זיו הזוהר

שנקרא בינה, ונשמתו היא האות ה' הראשונה מן השם הוי"ה ב"ה, ונקרא נחליאל על שם הצירוף נחל"י א"ל, כי זה העולם נקרא רחובות הנהר ונרמז בהפסוק ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן כידוע, והשם אל מורה על חסד כדכתיב וחסד אל כל היום, כי כל הנחלים הבאים אל הים הזה אף אם הם מרורים ומלוחים נמתקים שם לחסדים, במו"ת, היינו עולם האצילות שנקרא חכמה, ונשמתו היא האות י מן השם הוי"ה ב"ה, ונקרא במות, כי הוא מקום היותר גבוה ועליון מה שנוכל להשיג בכח המחשבה שלנו, וזה העולם נקרא ג"כ בשביל זה עומק רום בספר היצירה, וגם נקרא במתי ארץ, ועליו נאמר והרכבתיך על במתי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך, והמבין י בין.

כז. האבות ירמזו על ג' ספירות הראשונות מן הז' ספירות שהן אחר חכמה ובינה ונקראות גדולה גבורה תפארת. כח. נצח והוד נקראים תרין סמכי קשוט, וזהו במשענותם. כט. קשורא שלימא כוונתו על התקשרות כל הדי' עולמות אצילות בריאה יצירה עשיה, ואלו הדי' עולמות נרמזים בדי' שמות האלה מדבר מתנה נחליאל במות מלמטה למעלה, מדב"ר, היינו עולם העשיה, ונשמתו היא האות ה' מן השם הוי"ה ב"ה, ונקרא מדבר כי הוא כמדבר נגד עולמות העליונים, וגם נקרא מדבר על שם כח הדבור, מתנה, היינו עולם היצירה, ונשמתו היא האותו מן השם הוי"ה ב"ה, ונקרא מתנה על שם הצירוף מתן ה, כי מן זה העולם ניתן השפע לאות ה' האחרונה, נחליאל, היינו עולם הבריאה

מתוך מכתב 'קריאה של חבה'

עוד אנו קוראים בזה לכל איש ישראל שיקבל עליו, לקרא לפחות דף אחד של הזוהר הקדוש בכל יום, כל אחד כפי הבנתו, שאפילו הגירסה לבד מסוגלת הרבה לטהרת הנפש, וקירוב הגאולה כידוע, (ויודפס בחוברות מיוחדות, באותיות מאירות עינים, ומלווה בפירוש קל וקצר, ומחולק לפי שיעור של כל יום ויום), ובזכות הלימוד והקריאה בספר הזוהר הקדוש נצא מהגלות הרע והמר הזה, בחסד וברחמים רבים, כמאמר התנא הקדוש רבי שמעון בר יוחא, בגין חיבורא דא יפקון מגלותא. ושומע תפלות ישמע תפלתינו, ויקבל שועתינו, ותבא לפנינו נאקתינו, וחישי לגאלינו, גאולת עולם בשובה ונחת בב"א.

המצפים לישועת ה' ברחמים.

ב"בן יצחק מאיר
בנינו שמואלי

ראש ישיבת המקובלים נהר שלום
בעה"ק ירושלים ת"ו

ציון בארון

חבר בית הדין הגדול לערורים
בעה"ק ירושלים ת"ו

שלמה משה עמאר

ראשון לציון הרב הראשי לישראל
ונשיא בית הדין הרבני הגדול

הרב עובדיה יוסף

מזן מאור ישראל מופת חדרו הראשון
ראש ממשלת החזרה, מנהיג דורות
נשיא מועצת חכמי התורה

א"כ מלך
אליעזר ברננד
ראש ישיבת טובו בנים
בעה"ק ירושלים ת"ו

ז"ל ב"ר
משה צדקה
ראש ישיבת בורית יוסף
בעה"ק ירושלים ת"ו

זוהר פרשת דף (קפה).

על כן יאמרו המשלים באו חשבון תבנה ותכונן עיר סיחון, אמר רבי שמעון בוא וראה בשעה שהחריבו ישראל לעיר סיחון, נכרז כרוז במלכות שמים, האספו שרים השולטים על שאר עמים, ותראו מלך האמורי איך נחרבה מלכותו, בשעה ההיא כל אותן השרים שהיו ממונים על ז' האומות התאספו, ובקשו להחזיר המלכות ליושנה, כיון שראו תקפו של משה חזרו לאחור, זה שאמר הכתוב על כן יאמרו המשלים באו חשבון, אותן השרים שהיו ממונים עליהם שהתאספו, היו אומרים באו חשבון, מי הוא זה שהחריבה, תבנה ותכונן כבתחלה, ותחזור המלכות ליושנה, וכשראו גבורתו של משה ושלחבת מלכותו, אמרו כי אש יצאה מחשבון להבה מקרית סיחון, כיון שכתוב מחשבון למה מקרית סיחון, שהרי קרית סיחון חשבון היתה, שכתוב כי **חשבון עיר סיחון מלך האמרי**, אלא שלחבת של מלכות שמים יצאה והחריבה הכל, בשעה שהם אמרו תבנה ותכונן עיר סיחון סתם, ולא אמרו חשבון, שחשבו שבשביל זה תבנה למושב האמורי, אז חזרו ואמרו אין אָנו יכולים, מה הטעם, משום שכל הדרכים והנתיבות נסתתמו בתוקף הרב העליון שלהם, אם נחזור לומר ולהזכיר שחשבון תבנה, הרי אש יצאה מחשבון, אם נחזור ונאמר סתם קרית סיחון, הרי להבה יצאה מקרית סיחון ודאי, כיון ששלחבת האש ההיא שורה שם עליה, אין מי שיוכל לה להחזירה ליושנה, שהרי מכל הצדדים אין לנו רשות מכאן ולהלאה אוי לך מואב, שהרי זה שהי' שהיה מגין עליך נשבר.

זוהר דף פרשת (קפד).

הענין שכתוב אותו כתיב מלא

ויאמר ה' אל משה אל תירא אותו. אמר רבי יהודה שני אות"ו הן מלאים בתורה בשני ווי"ן, אחד כאן, ואחד עד דרוש אחיך אותו^[ל] מה הטעם, משום שהם אות ממש, עד דרוש אחיך אותו, שצריך לפרש מה הוא האות של אבידה ההיא, אף כאן זה אותו, היינו עוג שנדבק באברהם, ומאנשי ביתו היה, וכאשר נימול אברהם מה כתוב, וכל אנשי ביתו וגו' מאת בן נכר נמלו אתו, זה עוג שנימול אתו, וקבל זה האות הקדוש, כיון שראה עוג שישאל מתקרבים אליו, אמר הרי ודאי אני קודם לזה הזכות שעומד להם, ושים זה הזכות לנגדו, באותו שעה נתירא משה, איך יוכל לעקור רושם ברית מילה שרשם אברהם, אמר ודאי הרי

זוהר תורה * דף היומי * פרשת חוקת - יום שבת

ל. לפי המסורה בתנ"ך שלנו הן חסרים ולא מלאים, ויש עוד מקומות כאלה בתורה שהמסורה

ימין שלי מת[לא] והרי הימין נצרך לזה, אם נאמר הרי אלעזר, הלא הוא הימין של בחינת לבנה ולא שלי[לב] וזה האות לימין שלי הוא, שאברהם לימין שלי הוא, מיד אמר לו הקב"ה אל תירא אותו, אל תתירא מזה האות שלו, ואפילו לימין לא נצרך, כי בידך נתתי אותו, שמאל שלך יעקור אותו מן העולם, שהרי הוא פגם להרושם שלו, ומי שפוגם אות זה ראוי להעקר מן העולם, כל שכן ששמאל שלך שהיא ידך יעקור לו מן העולם, ולפיכך נעקר מן העולם, ואף שהי' שהיה תקיף מכל הגבורים, כיון שבקש להכרית לישראל נפל בידי משה ונכרת, ולפיכך לכלם החרימו ישראל, את בניו וכל עמו וכל אשר לו, כמו שכתוב ויכו אתו ואת בניו ואת כל עמו, אשריהם ישראל שמשה הנביא היה ביניהם, שבעבורו עשה להם הקב"ה כל הנסים האלה, והקב"ה לא כרת בריתו עם שאר עמים להתקשר בו, אלא עם ישראל שהם בניו של אברהם, שכתוב (בראשית י"ז) והקמתי את בריתי ביני ובינך ובין זרעך אחריך לדורותם לברית עולם, וכתוב ואני זאת בריתי אותם אמר ה' רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך לא ימוש מפיו ומפי זרעך וגו', ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

זיו הזוהר

שלנו מחולק עם הזוהר. לא. זה אהרן הכהן. יהושע כפני הלבנה.
לב. זה יהושע כידוע שפני משה כפני חמה ופני